

Nr 2.

Av herr Ericsson i Näs m. fl., om vissa åtgärder i syfte att stärka de kulturella förbindelserna mellan Sverige och Finland.

I det nordiska samarbetet och bland de nordiska länderna intar Finland i många fall en särställning, betingad av bl. a. dess geografiska läge. Detta har medfört, att Finland på en rad områden inte kunnat knyta an till den nordiska gemenskapen på sätt som vore önskvärt. Att ytterligare stärka de kulturella förbindelserna över Bottenhavet framstår därför som något eftersträvansvärt.

Enligt avtal av den 17 november 1949 mellan Finlands och Sveriges regeringar har följande av Sverige till efter den 1 september 1939 Finland beviljade krediter förenats till s. k. sammanslagen kronkredit:

1939 års	4,5 0/0	(urspr. 5 0/0)	kredit kronor	30,0	milj.
1940 »	4,5 0/0		» »	28,0	»
1941 »	4,5 0/0		» »	50,4	»
1942 »	4,0 0/0		» »	35,0	»
1942 » II	4,0 0/0		» »	5,262	»
1942 » III	4,0 0/0		» »	10,0	»
1943 »	4,0 0/0		» »	6,1	»
1943 » II	4,0 0/0		» »	5,0	»
1944 »	4,0 0/0		» »	5,0	»
1944 och 1945 års	3,5 0/0		» »	157,7	»
1946 års	2,0 0/0		» »	30,0	»

Summa kronor 362,462 milj.

Denna summa har vidare utökats med räntorna per 31 december 1949 på nämnda krediter utom på de två sistnämnda samt särskilda skulder på 41 881 064 kronor. Vidare har till krediten fogats räntorna per 31 december 1949 på de s. k. exportkreditväxlarnas andelsbevis, vilka utgivits av finska staten och betalats av svenska exportkreditnämnden. Den sammanlagda kronkrediten belöper sig sålunda till 455 072 068:44 kronor (i november 1953). Den årliga räntan är 3 0/0 och erlägges två gånger per år, 30 juni och 31 december. Amorteringen börjar år 1959 och sker genom 25 lika stora årliga rater.

Av ovannämnda kronkredit kunde avskiljas t. ex. en tiondel till ett spealkonto, vars årliga 3 0/0 ränta skulle användas att främja de kulturella förbindelserna mellan Sverige och Finland.

Den centrala ställning som föreningarna Norden sedan årtionden innehar inom det nordiska samarbetet och den omständigheten, att deras allmänna verksamhet uttryckligen syftar till ett allsidigt främjande av kulturförbindelserna mellan de nordiska länderna borde motivera att en del av de medel, som skulle ställas till förfogande, kunde användas för att trygga dessa föreningars allmänna verksamhet i resp. länder. Den del av räntorna, som faller på ovannämnda specialkonto, kunde av finska staten erläggas med hälften i svenska kronor till föreningen Norden i Sverige och den andra hälften i finska mark till föreningen Pohjola-Norden i Finland.

Dessa föreningar skulle vardera tillsätta en stipendienämnd som i samarbete skulle handha fondens verksamhet med redovisningsskyldighet till staten.

Hur stor del av kronkrediten som skulle avsättas till specialkonto samt vidare fördelningen på föreningarna Nordens allmänna verksamhet och stipendiefond torde behöva utredas.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen hemställer hos Kungl. Maj:t om omedelbar utredning och förslag i syfte att förverkliga motionens syften.

Stockholm den 13 januari 1954.

Gunnar Ericsson
i Näs.

Torsten Andersson
i Brämhult.

Holger Adolfsson.
